

Min Käre August!

På "Juns" uppmaning nedskrifves och afvendsöndes de enkla ord jag uttalade vid afskedet i kyrkan igår; Detta för att de närmaste skola få del därpå.

"Med det gamla året lämnade en trogen kyrko-tjänare både sin tjänst här vid kyrkan af skilda slag som ock församlingen, där han är född och där han tillbragt sin mästa tid. Af hälsoskäl blef det honom icke förunnadt, att, såsom han hoppats, på förra årets sista söndag få deltaga i vår Gudstjänst och intaga sin gamla välkända plats, där han nu af alla mycket saknas. Men det gläder oss att idag åter se honom i vår Krets, fullt återställd, och därtill i detta tempel, som blifvit honom så kärt jag passar därför på tillfälle att å församlingens vägnar bjuda honom vårt farväl med tack för allt hvad han varit för oss, offentligt som enskildt. Den medalj, som han ännu med heder bär å sitt bröst, talar bättre än ord såväl om hans personliga egenskaper som hans förtjänster.

2)
Men detta oaktadt känner jag mig dock manad
att vid detta tillfälle uttala till honom några tack-
sammhetens ord.

"Ja, tack gamle vän, för ditt mångöriga, särdeles
plikttrogna arbete här i kyrkan, arbete af olika slag,
hvilka du ständigt utfört villigt och med glädje, utan
att någonsin klaga öfver dess tyngd eller besvärigheter;
tack för hvarje gång du öppnat dessa tempelportar
och som trogen vaktare härinne i helgedomen
serjt för att det varit som sig bör att mottaga den
gudstjänstfirande församlingen;

tack för hvarje gång du ringt af samman till
högtid och gudstjänst;

tack för hvarje graf du med omsorg tillrätt, där
vi fått bädda ner våra hädangångna;

tack å kyrkorådets och kantorns vägnar för visadt
tillmötesgående;

tack å kamraternas vägnar för "god vakt", där du alltid
 varit den enande länken till god enighet och samförstånd;

tack för ditt vånsälla, öppenhjärtliga väsen, hvormed
du mötte oss, lika mot alla;

Slutligen måt eget verma tack för den oersättliga
hjälp du gifvit mig under dessa många år som
vi, ehuru från olika områden, fått tjäna denna kröa
församling. Med denna vår tacksamhet är för-
enad en innerlig önskan, att dina kommande år utgör

3/
mätte pröglas af samma inre stillhet, frid och
glädje som de gångha;

Att Gud i nåd mätte välsigna Dig, dina Kära,
och Ditt hem;

Att när en gång Ditt jordiska arbete är slutfördt
och Det skall granskas och bedömas för den stora
räkenskapsens Dag Din lott måtte bli den bäliges,
till hvilken Det skall lyda:

Du gode tjänare, i en ringa ting har du varit
trogen, jag skall sätta dig öfver mycket,
gåck in i Den Herres glädje!

Detta gifve Gud af nåd.

Ja, så ungefär tror jag, att mina ord föll.

Naturligtvis ja de ej ordagrant återgifvas i någon
teckning, endast för de närmaste och släkten.

Hjärtliga hälsningar från oss alla.

Do. 29. Jan. 1917.

Vänligt
Amotus Nygren